

РЕШЕНИЕ

№ 20930

гр. С, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следН. състав:

Председател: М. В. КАРАГЪЗОВА

при участието на секретаря НИКОЛЕТА АС. БОЖКОВА
като разгледа докладваното от М. В. КАРАГЪЗОВА Гражданско дело № 20211110137328 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба (уточнена с молби от 11.08.2021г., 30.08.2021 г. и 21.09.2021 г.), подадена от С. Р. С., с ЕГН *****, адрес: гр. С, в.з. „А“, ул. ..., чрез адв. Ц. Т. – САК срещу Н. И. Г., с ЕГН *****, Д. Л. А., с ЕГН ***** и А. Ч. П., с ЕГН *****, и тримата с адрес: гр. С, р-н „М“, кв. „М“, ул. ..., с която са предявени кумулативно обективно и субективно съединени искове с правно основание чл. 109 от Закона за собствеността (ЗС) за осъждане на всеки един от ответниците да преустанови нарушението, като не възпрепятства достъпа на ищеца до неговия собствен недвижим имот, представляващ урегулиран поземлен имот с идентификатор, заедно с находящите се в него сгради с идентификатори1 и2, посредством следните действия: да преустанови всякакви действия по изграждане на ограда и/или други преградеН. или препятствия, дървени, метални или друг вид пана и бариери, включително с паркиране на автомобили или поставяне на други движими вещи, както и за осъждане на ответниците да възстановят предишното фактическо положение отпреди нарушението като включително премахнат съществуващите оградеН. и монтираната бариера и не увреждат по никакъв начин инфраструктурата (отклонеН. от мрежата на техническата инфраструктура и асфалт).

Ищецът С. Р. С. твърди, че на 24.06.2019г. с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ... е придобил правото на собственост върху поземлен имот с идентификатор, заедно с еднофамилна двуетажна жилищна сграда с идентификатор1, находяща се в гр. С, р-н М, ул. ... (в.з. „А“) и заедно с едноетажна постройка на допълващо застрояване с гараж с идентификатор2. Твърди, че ответницата Н. Г. е собственик на поземлен имот с идентификатор с площ от 780 кв.м., като ответницата Д.

Л. А. е нейна дъщеря, а последната и ответникът А. Ч. П. са съпрузи. От името на ответницата Г. било поискано изменение на кадастралната карта, като такова било допуснато незаконосъобразно, вследствие на което имотът на същата бил уголемен с около 20 кв.м. за сметка на съществуващата улица тупик с идентификатор Излага твърдението, че новото заснемане на имота на ответницата Г. е трасирано и представлява навлизане на недвижим имот с идентификатор в улица тупик, създадена през 1971г. и представляваща публична общинска собственост, която била единствен достъп до собствеността на ищеца недвижим имот. Поддържа, че позоваването на ответницата Г. на новото заснемане и нанасяне на границите на имот в кадастралните карти, дори същото да е осъществено, не я легитимира като собственик на частта от улицата тупик. Сочи, че от името на ответницата Г. се отправят искания до ищеца и неговите гости да не преминават през спорната част, както и от нейно име с метални пана, дървени пана и бариера била заградена спорната част, в която били паркирани автомобили, като ответницата допускала тези действия, с което се твърди, че се пречи на упражняване на правата на ищеца. Твърди се, че ответникът П. очертал с бяла линия новата граница на собствеността на Н. Г. недвижим имот като забранил на ищеца и неговите гости да преминават през очертаната с бяла боя част, което правело невъзможно достъпа с автомобил до имота на ищеца и преминаването през пешеходната му врата. На 31.05.2021г. ищецът получил съобщение чрез телепоща, в което ответницата А. го уведомила, че ищецът следва да премести шахта с комуникационни кабели, попадащи в спорната част, както и да не преминава през нея, като претендирала и собственически права. Със същото съобщение била отправена изрична покана за преустановяване на преминаването на ищеца през недвижимия имот, собственост на ответницата Г.. Твърди, че ответниците П. и А. паркирали автомобили в тази част, с което възпрепятствали достъпа с автомобил до имота на ищеца. Впоследствие двамата ответници поставили и заградили от метални пана, с което възпрепятствали достъпа с автомобил до имота на ищеца, както и достъпа през пешеходната му врата. В резултат от действията на ответниците ищецът разполагал единствено с пешеходен достъп до имота си от около 1 м., като пешеходната врата оставала в заградената част и при липса на ток нямал никакъв достъп до имота си. След това ответникът П. поставил и дървени пана и бариери, в резултат на което достъпът до имота на ищеца бил напълно възпрепятстван, като се твърди, че не може да се влиза и излиза през пешеходния вход, както и да се влиза и излиза с автомобил от гаража или урегулиран поземлен имот. Твърди, че заповедта за изменение, на която се позовава ответницата Г. при извършване на своите действия, не е връчена на ищеца, следователно не е имал достъп до нея и не е могъл да упражни правото си на обжалване по административен ред, с което да възрази срещу такова изменение. Поддържа, че подобно изменение на кадастралните карти противоречи на разпоредбите на чл. 14, ал. 4 ЗУТ и чл. 81, ал. 3 ЗУТ, тъй като имотът му е урегулиран поземлен имот и същият следва да има излаз на улица. Ето защо, иска съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендира разноски.

Ответниците оспорват предявените искове като неоснователни. Ищецата Г., в качеството си на собственик на поземления имот с идентификатор, посочила като основание на искането си до АГКК за изменение на кадастралната карта привеждане на кадастралната

карта в съответствие с действащия регулационен план, одобрен през 1971г., така че западната имотна граница на поземлен. имот с идентификатор да съвпадне със западната регулационна лин. на УПИ ... по плана на в.з. „М- I част“ кв. 6. Именно това искане ищецът определял като незаконосъобразни действия, които му пречат да упражнява своето право на собственост върху процес. имот. Поддържа, че действията на ответницата А., в качеството ѝ на пълномощник на ответницата Г., с които е поставена законна ограда по уличната регулация не могат да се окачествят като противоправни и засягащи правата на ищеца, тъй като оградата била изградена по уличната регулационна лин. в собств. имот на първата ответница. Твърди се, че двамата ответници А. и П. не са извършвали никакви незаконни действия, с които да затруднят ищеца при упражняване на правото му на собственост върху собств. му поземлен имот с идентификатор Оспорват твърдението на ищеца, че поставянето на ограда по уличната регулация, в собств. на първата ответница имот, е незаконно действие и то затруднява достъпа му до неговия имот. Със заповед № ... г. на глав. архитект на гр. С било одобрено частично изменение на дворищната регулация на в.з. „М- I част“, кв. 6, като от парцел XII-... били образувани два парцела- XII-... и XIIа-... и била създадена улица тупик с о. к. 86- 86-б., чрез която се осигурявало лице на парцел XIIа- Този регулационен план от 1971г. е действал и към момента, поради което и кадастралната карта трябвало да съответства на този регулационен план. В съответствие на този регулационен план ответниците са изградили ограда по западната улична регулационна лин.. Поддържат, че тези техни действия са законни и дори да затрудняват ищеца при влизане с автомобил в двора му, то не било налице хипотезата на чл. 109 ЗС. Сочат, че пешеход. достъп до имот на ищеца е възможен. Твърдят, че улицата тупик се изгражда по действащия регулационен план, който осигурявал лице на притежава. от ищеца УПИ XII- ...а, но не за сметка на площта на имота на първата ответница. Оспорва се твърдението на ищеца, че на улицата тупик има бариера и тя е поставена от ответниците.

С., конституирана като трето лице помагач на страната на ищеца С. Р. С. по предявените от него срещу ответниците Н. И. Г., Д. Л. А. и А. Ч. П. искове, не взема становище.

В срока за писмен отговор ответницата Н. И. Г. е предявила насрещни кумулативно обективно съединени искове срещу С. Р. С., както следва: 1) с правно основание чл. 109 от ЗС за осъждане на С. Р. С. да премахне със свои сили и средства изградените в собств. на насрещната ищца недвижим имот с идентификатор инженерни мрежи за снабдяване с електричество, вода и отвеждане на отпадни води от имота му, представляващ поземлен имот с идентификатор, с които съоръже. се пречи на насрещната ищца да упражнява правото на собственост върху собств. ѝ недвижим имот; 2) с правно основание чл. 109 от ЗС за осъждане на С. Р. С. да не паркира автомобили по улицата тупик с о.к. 86-86-б по плана на в.з. „М- I част“, кв. 6, гр. С, той лично и/или негови роднини, близки, приятели, служители, които посещават собств. му имот с идентификатор, заедно с находящите се в него сгради с идентификатори1 и2, с което пречи на ищцата да упражнява правото си на собственост върху собств. ѝ недвижим имот с идентификатор; 3) с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД за осъждане на С. Р. С. да заплати на Н. И. Г. сумата в

размер на 2 000 лева, като частичен иск от 10 725,58 лева, представляващи претърпени имуществени вреди, причинени ѝ от насрещН. ответник от това, че попречил на редовните доставки на газ за отоплителната инсталация на сградата ѝ, чрез паркиране на негови и/или такива, посещаващи имота му във връзка с търговската му дейност автомобили, които са поставяли в невъзможност автомобилът, доставящ газ, да достигне до имота на ищцата и това е принудило ищцата да смени отоплителната инсталация от газово котле в климатична инсталация, за което направила разходи в размер на 10 725,58 лева, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на предявяване на насрещН. иск до окончателното заплащане на сумата.

В насрещната искова молба се твърди, че ищцата Н. Г. е собственик на поземлен имот с идентификатор по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С, общ. Столична, обл. С, одобрени със Заповед № РД-.... на изпълнителН. директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземлеН. имот, е със Заповед на началника на СГКК-С, с адрес на поземлеН. имот: гр. С, район „М“, ул. ..., с площ 799 кв.м., съсед: ..., ..., и ..., който имот съгласно документ за собственост- нотариален акт № ... на Й Л-нотариус с рег. № ... от регистъра на НК, представлява поземлен имот, находящ се в гр. С, район „М“, кв. „М“, ул. ..., съставляващ УПИ ... от квартал 6, по плана на гр. С, местността „М“ /А/, целият с площ от 780 кв.м., при съсед: улица, УПИ ..., ..., УПИ ХІа- ..., УПИ ХІІ-..., УПИ ..., заедно с еднофамилна жилищна сграда на две нива, цялата с разгърната площ от 292,68 кв.м., при съсед на сградата: от четири страни двор. Твърди се, че ответникът по насрещН. иск е собственик на поземлен имот с идентификатор по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С, общ. Столична, обл. С /столица/, одобрени със Заповед № РД-... на изпълнителН. директор на АГКК, заедно с еднофамилна двуетажна жилищна сграда с идентификатор1, находяща се в гр. С, р-н „М“, ул. ... /в.з. А/ и заедно с едноетажна постройка на допълващо застрояване с гараж с идентификатор2, който с незаконните си действия пречи на ищцата спокойно да упражнява правото си на собственост върху описаН. по-горе недвижим имот. Твърди се, че ответникът по насрещН. иск без съгласието на ищцата изградил в имота на последната инженерни мрежи за снабдяване на имота си с електричество, вода и отвеждане от имота на отпадни води. Сочи, че проводите за електричеството преминават в близост до западната регулационна лиН. на нейН. УПИ ..., като ел. шахта била изградена на 40 см. от западната регулационна лиН. и на 100 см. от северната регулационна лиН., а кабелите били положени в дворното ѝ място на около 30 см. дълбочина, което поставяло в невъзможност да си изгради стабилна ограда. Излага твърдеН., че ответникът по насрещН. иск изградил без нейно съгласие сградно водопроводно отклонение за своята сграда от сградното водопроводно отклонение, което обслужва нейната сграда и минава през северозападната част на нейН. имот. Твърди, че това действие на ответника е незаконно, което създавало на ищцата пречки при ползването на своя имот. Поддържа, че не може да ползва земята от двора си в дълбочина, а сградното отклонение, изградено от насрещН. ответник без нейно съгласие, ѝ създава проблем при ползването на сградната водопроводна мрежа, тъй като не може да се осигури нормалното

налягане на водата, която влиза в нейната сграда. Твърди, че сградното канализационно отклонение, отвеждащо отпадните води от сградите на ответника по насрещН. иск, без съгласието на Н. Г., е изградено в северозападната част от нейН. имот и е включено в нейното сградно канализационно отклонение, което незаконно действие ѝ създавало затруднеН. при цялостното ползване на дворното място, тъй като ищцата не можела да изгради в тази част на двора си в дълбочина нито строителство, нито трайни насаждеН.. Поддържа, че ответникът по насрещН. иск спира личните си автомобили и тези, свързани с търговската му дейност, пред входа и изхода на нейН. имот, като по този начин я лишава от автомобилен достъп до имота, което създавало неудобства на ищцата и ѝ причинявало психически тормоз. Твърди, че претърпяла вреди в размер на 10 725,58 лева, представляващи стойността на климатичната система „В 2“, тъй като поставянето ѝ било извършено като пряка и непосредствена последица от невъзможността да се снабдява редовно с газ, поради неправомерно спрените автомобили на ответника по насрещН. иск.

Ответникът по насрещната искова молба С. Р. С. е подал писмен отговор, с който оспорва предявените насрещни искове като неоснователни.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Не се спори между страните, че С. С. е собственик на поземлен имот с идентификатор, заедно с еднофамилна двуетажна жилищна сграда с идентификатор1, нахождаща се в гр. С, район „М“, ул. ... (в.з. А) и заедно с едноетажна постройка на допълващо застрояване с гараж с идентификатор2, а Н. Г. е собственик на поземлен имот с идентификатор, с адрес на поземлеН. имот: гр. С, район „М“, ул. ..., съсед: ..., ..., и ..., заедно с еднофамилна жилищна сграда на две нива, цялата с разгърната площ от 292,68 кв.м., при съсед на сградата: от четири страни двор. Посочените обстоятелства са отделени от съда за безспорни и ненуждаещи се от доказване с доклада по чл. 146 ГПК. Отделно от това, същите се установяват и от приложените по делото писмени доказателства: нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ... и нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ... (л. 14 – л. 16 и л. 44 – л. 45 от делото).

Видно от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 152, том VII, рег. № 17226, дело № 1119 от 2019 г., съставен от нотариус И Д, на 24.06.2019г. Х Д И. и В Д Иов са прехвърлили на С. Р. С. правото на собственост върху еднофамилна двуетажна жилищна сграда с идентификатор1, нахождаща се в гр. С, район „М“, ул. ... (кв. М) със застроена площ 178 кв.м., заедно със съответните идеални части от сградата; заедно с едноетажна постройка на допълващо застрояване с гараж с идентификатор2, със застроена площ 75 кв.м., заедно със съответните идеални части от сградата; заедно с дворно място, поземлен имот с идентификатор, целият с площ по документ за собственост 1215 кв.м., а съгласно скица 1137 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), съставляващ урегулиран поземлен имот ... (дванадесети буква „А“ за имот планоснимачен номер седемстотин четиридесет и четири) в квартал 6 (шести), по плана на гр. С, вилна зона „М“, местност „А“, при съседни имоти с

идентификатори:4094.1190,4094.1192, ..., ..., ...,4094.136,4094.746,4094.5775,4094.870,4094.742 и4094.743 (л. 14 – 16 от делото).

Видно от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ..., съставен от нотариус Й Л на 20.08.2008г., Н Г. Н и съпругата му В Б На са прехвърлили на Н. И. Г. и К А Г. правото на собственост върху еднофамилна жилищна сграда на две нива, а само на Н. И. Г. са прехвърлили правото на собственост върху урегулиран поземлен имот, в който е построена сградата, а именно: урегулиран поземлен имот, находящ се в гр. С, район „М“, кв. „М“, ул. ..., съставляващ УПИ ... (единадесети отреден за имот пл.номер хиляда петстотин и седемнадесет) от кв. 6 по плана на гр. С, м. „М: (А), целият с площ от 780 кв.м., при съседни по скица: улица, УПИ Х-1517, ..., УПИ ХПа-..., УПИ ХП-..., УПИ ..., заедно с изградената в имота еднофамилна жилищна сграда на две нива, цялата с РЗП от 292,68 кв.м., при съседни на сградата: от четири страни двор (л. 44 – 45 от делото).

По делото са представени разрешение за строеж № 130/15.11.2006 г., издадено от С., район „М“ за строеж „Двуетажна жилищна сграда с гараж със ЗП 248,65 кв.м. в УПИ ХПа-..., кв. 6, м. „М“ по плана на гр. С“, констативен акт за установяване годността за приемане на строежа от 15.06.2009 г. и удостоверение № 1122/13.11.2013 г. за въвеждане в експлоатация на строеж „Двуетажна жилищна сграда с гараж със ЗП 248,56 кв.м.“, находящ се в УПИ ХПа-..., кв. 6, м. „в.з. М“ по плана на гр. С, район „М“ с възложител Х. Д Иов, издадено от Дирекция „Общински строителен контрол“ (л. 73, л. 75, л. 141 – л. 143 от делото).

Със заповед № ...г. на гл. архитект е одобрено създаването на улица тупик със о.к. 86-86-б, изменението на дворищната регулация между парцели ХП-... и ... и образуването на два нови парцела ХП-... и ХПа-... от бивш парцел ХП-... от кв. № 6, м. „в. з. М I ч.“ на гр. С по червената лиН., цифри и числа, така както е означено в приложената към заповедта скица (л. 8 от делото).

Представено е удостоверение, издадено от С., район „М“ от 02.05.2019 г., съгласно което улица тупик с идентификатор ..., кв. 6, м. „в. з. А – I част“ е публична общинска собственост (л. 144 от делото).

Представена е справка от кадастралната карта, актуална към 15.04.2019 г., за поземлен имот с идентификатор ..., по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-.... на ИзпълнителН. директор на АГКК, с адрес гр. С, ул. ..., площ 79 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за второстепенна улица (л. 148 от делото).

От служебна бележка с изх. № 1159/21.01.2009 г., издадена от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, се установява, че съоръжението за присъединяване по договор за присъединяване на електроразпределителната мрежа № 1-745851/17.12.2008 г. на Х. Иов за обект „Двуетажна жилищна сграда с гараж, находящ се в УПИ ХПа-..., кв. 6, м. „в. з. М“ по плана на гр. С, район „М“ са изградени и цената за присъединяване на обекта е платена изцяло от потребителя (л. 146 от делото).

От телепоща от 31.05.2021г., подадена от Д. А. до С. С., се установява, че подателят

уведомява адресата, че шахта с комуникационни кабели, обслужваща нуждите на последН., попада в границите на притежаваН. от него УПИ ... с идентификатор, поради което кани последН. в 14-дневен срок от получаване на известието да измести шахтата с комуникационни кабели извън границите на неговия имот (л. 10 от делото).

Представена е скица № 15-344984/17.04.2019г. на поземлен имот с идентификатор (л.147 от делото).

Представено е уведомление с изх. № ... г. от АГКК до С., район „М“, съгласно което въз основа на заявление рег. № 01-41652-27.01.2021 г., подадено от Н. И. Г. чрез пълномощника Д. Л. А. до СГКК – гр. С, придружено от проект за изменение, е започната процедура по изменение на кадастралната карта и кадастралН. регистър на недвижими имоти за поземлени имоти с идентификатори и ... в район „М“, С.. Посочено е, че изменението се извършва по скица-проект № 15-97690-02.02.2021 г. и се състои в следното – коригира се западната граница на поземлен имот с идентификатор в съответствие със западната граница на УПИ ..., кв. 6 по плана на местност „в. з. М – А I част“, одобрени със заповед № .../28.08.1958 г., № .../14.10.1966 г., № .../16.12.1971 г., документи за собственост и съгласно проект за изменение в КККР, изработен от правоспособно лице по ЗКИР (л. 212 – л. 213 от делото).

Представена е скица-проект №, издадена въз основа на заявление с вх. № 01-41652/27.01.2021г., от която се вижда, че се предвижда изместване на западната граница на поземлен имот с идентификатор към поземлен имот с идентификатор ..., което води до стесняване на последН., като стесняването започва от южната част на източната граница на имота по диагонал към северната му граница с поземлен имот с (л. 214-215 от делото).

От отговор на С., район „М“ от 16.02.2021 г. на уведомление изх. № ...г. от АГКК се установява, че районната администрация възразява срещу започналата процедура по изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижими имоти за поземлен имот с идентификатор ..., който представлявал улица тупик – публична общинска собственост (л. 211 от делото).

Представена е заповед № на началника на СГКК-гр. С, с която се одобрява изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С, ЕКАТТЕ ..., общ. Столична, одобрена със Заповед № РД-... на изпълнителН. директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземлеН. имот е от 20.05.2020г., съгласно скица-проект № 15-97690/02.02.2021 г., изразяващо се коригиране на западната граница на поземлен имот с идентификатор в съответствие със западната граница на УПИ ..., кв. 6 по плана на местност „в.з. М – А I част“, одобрен със заповед № .../28.08.1958г., № .../14.10.1966г. и № .../16.12.1971г., документи за собственост и съгласно проект за изменение в КККР, изработен от правоспособно лице по ЗКИ. Посочено е, че преди изменението площта на ПИ с идентификатор е била 776 кв.м., а след него – 799 кв.м., а площта на ПИ с идентификатор ... преди изменението е била 79 кв.м., а след него – 56 кв. м. (л. 216 – л. 220 от делото)

Представено е уведомление с изх. № ...-28.06.2021г. от АГКК до С., район „М“, съгласно което въз основа на заявление от С. Р. С. и приет проект за изменение с удостоверение № 25-180772-21.06.2021г., е започната процедура по изменение на кадастралната карта и кадастралН. регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор, находящ се в гр. С, район „М“, ул. ..., одобрена със Заповед № РД-.... на ИзпълнителН. директор на АГКК. Посочено е, че изменението се състои в коригиране на източната, западната и северната граница на поземлен имот с идентификатор в съответствие с границите на УПИ ХIIа-... от кв. 6 по действащия регулационен план на м. „в.з. А- I част“, одобрен със Заповед № .../28.08.1958 г., Решение от 17.04.1959 г., Заповед № .../16.12.1971 г. от главН. архитект на гр. С (л. 130 – л. 131 от делото).

За установяване на извършените от Н. Г. разходи за инсталиране на климатична система „В“, във връзка с предявеН. от нея насрещен иск по делото са приети множество писмени доказателства, а именно: спецификация № 537/20.12.2021 г. със страни: продавач „А“ ООД и купувач А. Ч. П., за покупка на материали на обща стойност 1685,58 лв. с ДДС, фактура № 452/20.12.2021г. с доставчик „А“ ООД и получател А. Ч. П. на обща стойност 1685,58 лв. с ДДС, двустранно подписан приемо-предавателен протокол № 192/06.12.2021г. между продавача „А“ ООД и купувача А. Ч. П. за доставка на буферен съд ВСЕ 300 л. и климатична система Versati II GRS-CQ16Pd/NaE-M на обща стойност 10159,99 лв., фактура № 448/02.12.2021г. на стойност 9040,00 лв. с ДДС за доставка на климатична система Versati II GRS-CQ16Pd/NaE-M, преводно нареждане от 20.12.2021г. за извършено от А. Ч. П. плащане по фактура № 537/20.12.2021г. на сумата от 1685,58 лв. и преводно нареждане от 03.12.2021г. за извършено от А. Ч. П. плащане по фактура № 448/02.12.2021 г. на сумата от 9040,00 лв. (л. 101 – л. 107 от делото).

По делото са приложени материалите по пр. пр. вх. № .../2021 г. по описа на 07 РУ-СДВР, в т. ч. докладна записка за извършена проверка, протокол за полицейско предупреждение, обяснение на С. С., снимки. Представено е и постановление за отказ да се образува досъдебно производство № 249/14.01.2022 г., издадено от А. К – прокурор при СРП, по пр.пр. вх. № .../2021 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр.пр. № 249/2022 г. по описа на СРП, видно от което преписката е образувана по повод докладна записка на полицейските служители от 07 РУ-СДВР за посетен сигнал за МПС, пречещо на движението пред № 5 на ул. ... в гр. С. Установено е, че на 03.12.2021 г. полицейски служители от 07 РУ-СДВР били изпратени от ОДЧ по сигнал за паркиран лек автомобил „А“ с рег. № ..., който пречи на движението по улицата. На място бил установен подателят на сигнала – А. Ч. П., който посочил лекия автомобил, паркиран на срещуположната страната на неговия имот, като обяснил, че автомобилът е на съседа му и създава затруднение при прибирането му с личН. си автомобил. При пристигането на полицаите лек автомобил „А“ с рег. № ... бил паркиран по начин, който не пречи на преминаването по улицата. След това дошъл собственикът на автомобила – С. Р. С., на който било разяснено, че автомобилът пречи на съседа му, поради което той го изместил. С. С. бил призован в приеманата на 07 РУ-СДВР, където му бил съставен протокол за предупреждение по реда на ЗМВР. На основание изложеното, А. К –

прокурор при СРП, приела, че не са налице законовите предпоставки за образуване на досъдебно производство, поради което с цитираното постановление отказала да образува досъдебно производство и прекратила по пр.пр. вх. № .../2021 г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр.пр. № 249/2022 г. по описа на СРП (л. 367 – л. 376 от делото).

По делото са разпитани свидетелите Х. Г. К., Й. А С, В. Е. Ц, Г И Г и Д. Н. Д..

Свидетелката В. Ц сочи, че от 2002 г. е съсобственик на къща, находяща се в поземлен имот с идентификатор4094.743, който се намирал на ул. „...“ № 12, там била родена и израснала. Сочи, че първоначално имотът на С. С. бил част от техН. имот, след което го разделили на две и продали едната част. Сочи, че техН. имот и този на С. С. е разделен с ограда, която по нейни спомени никога не е била местена. Заявява, че имотът им е бил захранен с вода и с електричество. Захранването с електричество било въздушно през ул. „...“, а с вода – по улицата тупик. Сочи, че имат проблем с водата, особено на втория етаж, като в тази връзка е подавала оплакване. Твърди, че преди 20 години е имало проблем със старата инсталация. Съседите, през имотите на които тогава е преминавало захранването, подали жалба, поради което останали без вода. Дошла аварийна група и ги захранила с вода през улицата тупик. Сочи, че не е обърнала внимание откъде точно минават тръбите, но в нейН. двор водопроводът минавал на около 50 см от общата им ограда с имота на С. С.. Не си спомня кога е построена къщата на С. С., но къщата на ответниците била построена след това. С предишните собственици на имота на С. С. били в добри отношеН., не са имали никакви проблеми, като преди това на мястото на къщата на С. С. е имало малка къща, в която също е имало електричество. Свидетелства, че улицата тупик, през която се влиза в имота на С. С., съществува от поне 45 години, като в тази връзка споделя, че те също са имали малка врата към тази улица, излизали са през нея и са я ползвали (л. 392 –л. 392 от делото).

Свидетелят Х. К. сочи, че през 2019г. С. С. му споделил, че си е купил къща. Свидетелят за първи път посетил имота на ищеца през есента, когато се влизало свободно в имота. След нанасянето на ищеца в имота през 2021 г. свидетелят отново го посетил. При посещението си видял една маркировка, като от С. С. разбрал, че съседът му паркира там автомобила си и ищецът не може да влиза в гаража си. Сочи, че при следващото му посещение вече е имало ограда на тази маркировка и С. С. паркирал автомобила си отвън на улицата, тъй като не можел да влиза в гаража си. Преди това е паркирал в двора си, като според свидетеля там могат да бъдат паркирани поне два автомобила. Сочи, че ищецът С. С. му споделил, че не може да влиза в гаража си, тъй като съседът му го е преградил, а след това научил и за настоящото дело (л. 392 – л. 393 от делото).

Свидетелката Й. С сочи, че нейН.т имот се намира на ул. ... № 16, който бил точно срещу имота на ответницата Н. Г., т.е. двата имота ги деляла една улица – ул. Сочи, че С. С. дошъл през 2019 г. и през 2020 г. започнал да прави ремонт. Твърди, че С. С., майсторите му и доставчиците за храна постоянно спирали на мястото на ответниците, където е гаражът им, по няколко пъти на ден и по този начин пречели на последните да влизат в имота си, както и за захранването с газ на имота на Н. Г.. Твърди, че постоянно имало някой спрял

автомобил и доставчиците за газ, които зареждали имота на Н. Г., не могли да влязат. Това станало причина доставчиците на газ да откажат зареждането на имота на Н. Г.. Споделя, че през месец декември 2021 г. ответниците Д. А. и А. П. са извикали полиция, тъй като не успели да влязат в имота си, поради паркиран автомобил на приятел на С. С.. След пристигането на полицията автомобилът бил преместен. Сочи, че 3-4 пъти е ставала свидетел на такива случки. Твърди, че имотът на ответницата Г. от страна на ул. ... е с масивна ограда, а покрай тупика имало плътна ограда до вратата, от която се влизало в имота. Ответниците поставили решетъчна ограда от страна на улицата тупик там, където е входа за имота, при което шахтата, захранваща с електричество имота на С. С., останала в пределите на имота на Н. Г.. Сочи, че е виждала една бариера и дървени пана за седмица или две, както и, че ответниците Н. Г., Д. А. и А. П. са искали да построят ограда в тази част на имота, но шахтата, захранваща имота на С. С. им пречела, поради което Д. А. и А. П. са казвали на С. С. да я премести. Свидетелства, че от икономката, която работела преди в къщата на С. С. разбрала, че предишните собственици много трудно я били узаконили, както и че са сложили помпа в мазето си, която осигурявала налягане на водата. Споделя, че през месец август 2021 г. посетила дома на ответниците и им споделила тази информация. Сочи, че след ремонта на главната улица всички имали вода и тя не вярвала, че при ответниците няма. При посещение в имота на ответниците, Д. А. я качила на втория етаж и свидетелката видяла, че водата тече много слабо и се убедила, че няма налягане. Сочи, че тупикът го има от 1984 г. и оттогава се използва. Ищецът спирал на тупика точно пред гаража на ответниците и по начин, по който последните не могли нито да влязат, нито да излязат. Сочи за случай, в който на ответниците им се наложило да излязат спешно, поради здравословен проблем, но не успели поради паркирани автомобили на С. С. или на сина му. В хода на разпита свидетелката уточнява, че вратите на ищеца и на ответниците са в края на тупика. Достъпът на ищеца бил автомобилен и пешеходен, като свидетелката е виждала паркирани автомобили в двора на ищеца. Гаражът на ответниците бил на тупика, където била поставена прозираната ограда. Свидетелства, че преди ответниците да сложат прозирната ограда, С. С., синът му и приятелите им са паркирали автомобилите си пред гаража на ответниците или на тупика, за да не могат последните да излязат. Сочи, че за да може С. С. да влиза в имота с автомобил и да си измести оградата, разширили тупика към общинския имот. Доставчиците на газ за имота на ответницата Г. нямало как да минат, тъй като помпата за зареждане била в гаража им (л. 393 – л. 394).

Свидетелката Г. Г. твърди, че е съседка на страните, като имотът ѝ с идентификатор4094.746 граничи с имота на С. С. и е под ъгъл с имота на Н. Г.. Сочи, че С. С. и Н. Г. ги обслужва един тупик и оттам е достъпът до имотите им. Свидетелства, че откакто през 2019 г. С. С. се нанесъл, този тупик е постоянно задръстен с автомобили, доставчици и др., като по този начин се ограничавал изцяло достъпа на Н. Г. към имота ѝ. Доколкото знае, ответниците Д. А. и А. П. многократно са правили забележки на С. С., но положението не се било променило. Това създавало дискомфорт на ответниците, тъй като тупикът бил тесен и нямало как да се маневрира. Сочи, че ответниците постоянно имат проблем с излизането. Свидетелства за случай, в който се наложило ответникът А. П. да отиде до болница и пак е

имало проблем. Свидетелства, че откъм тупика имотът на ответниците е с масивна ограда отчасти, а пред гаража е с прозирна ограда, която съществувала и към момента. Дървени пана е имало преди време, но ответниците ги махнали след буря. Твърди, че ответниците са сложили прозираната ограда през пролетта или лятото на 2021 г., а преди това е имало трасиране. В хода на разпита уточнява, че вратата на С. С. била с две крила, като прозираната ограда на ответниците достигала до средата на вратата на ищеца и закривала едното крило, но оставало разстояние, през което можело да се мине пешеходно, но не и с автомобил. Доколкото тя знае, на територията между входа на ответниците и прозираната ограда имало шахта, обслужваща имота на С. С., която пречела на ответниците да си изградят ограда и да засядат растеН.. Сочи, че към момента къщата на Н. Г. се отоплява с термопомпа. През месец ноември 2022г. ответницата била принудена да смени отоплението от газ на термопомпа, защото доставчикът не можел да влезе да зареди, поради паркирани на тупика автомобили. Твърди, че е виждала поне два пъти доставчикът да спира отстрани и да продължи без да зареди, тъй като имало паркирани автомобили. Сочи, че ответниците сменили отоплението, тъй като доставчикът на газ не успявал да зареди. Доколкото е наблюдавала, когато е ходила в дома на ответниците, водата била слаба и на импулси. Сочи, че е имало бариера, поставена от ответниците Д. А. и А. П., но за много кратко време. Твърди, че от лятото на 2022 г. и понастоящем С. С. имал достъп с автомобил до имота си, тъй като общината разширила тупика. През месец декември 2021г. общината започнала да прави уширение и по този начин тупикът бил изместен към общинския имот. След това С. С. поставил ограда на общинския имот и си изместил вратата към уширението и по този начин влизал и излизал свободно с автомобила си. В хода на разпита уточнява, че преди общината да измести тупика, С. С. не можел да влиза в двора си с автомобил, а това е станало възможно именно след като С. изместил оградата и врата си съобразно новото положение на тупика. Сочи, че през 2021 г. е получила уведомление от АГКК, че С. С. мести границите на имота си. Границата към ответниците била без разминаваН., западната му граница трябвало да се измести към имота на Цаперкови, а източната границата – да се изтегли от имота на свидетелката, тъй като оградата на ищеца навлизала в имота на свидетелката. Споделя, че тупикът съществува от дълги години, като в детските ѝ години, същият представлявал козя пътека (л. 395 – л. 396 от делото).

Свидетелят Д. Д. споделя, че познава ответниците Д. А. и А. П. от 20 години и са семейни приятели, а ответницата Н. Г. е виждал няколко пъти. Сочи, че е посещавал ответниците в имота им като повечето пъти е ходил с автомобил и е паркирал на съседната улица. Свидетелства, че не можел да паркира на улицата на ответниците, която била тупик, тъй като имало паркирани автомобили или защото ще пречи на движението. Сочи, че паркираните на тупика автомобили в повечето случаи били на ищеца. Твърди, че два пъти е бил свидетел как ищецът премества автомобила си, а за другите случаи знае от ответника А. П.. Един път бил, когато дошъл доставчикът на газ и ответниците са се обадили на ищеца да си премести автомобила. От ответника А. П. разбрал, че е имало случаи да не успеят да заредят с газ. Сочи, че откъм тупика имотът на ответниците в една част е с масивна ограда, а

в другата част, която е пред вратата на гаража им, е с малка ограда, която в един край опира вратата към имота на ищеца и я закрива наполовина, поради което през нея можело да се минава пеш, но не и с автомобил. Сочи, че зад малката ограда, която сложили ответниците, останала една шахта с кабели. В хода на разпита свидетелят уточнява, че с ответниците са говорили, че не може да се направи масивна оградата, защото е много плитко. Ответниците са искали да изградят масивна оградата и да посадят зеленина, но не могат, защото оттам минават кабели. Твърди, че докато е бил на гости на ответниците, А. П. му споделил, че минали на отопление на електричество, защото не могат да ги зареждат редовно с газ, заради съседа му (л. 396 от делото).

Съдът кредитира показаната на свидетелите само в обсъдената част като обективни, логични и вътрешно непротиворечиви, а в останалата част не ги кредитира, тъй като касаят предположения на свидетелите.

От заключението на в.л. К. М. по приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните, което съдът кредитира изцяло като обективно, се установява, че общо по фактури № 456-20.12.2021 г. и № 448/02.12.2021 г. е начислена сума в общ размер на 10725,58 лв., която сума е заплатена изцяло с две плащания – от 20.12.2021 г. и от 02.12.2021 г. (л. 240 – л. 244 от делото).

По делото е прието заключение по съдебно-техническа експертиза по пожарна и аварийна безопасност, изготвено от в.л. доц. д-р Р. Г., неоспорено от страните и което съдът изцяло кредитира като обективно. Вещото лице след извършен на 02.10.2022 г. оглед е установило, че прозирната ограда е изградена по протежение на улицата тупик, която осигурява достъпа до имот с идентификатор, собственост на първоначален ищец С. С.. Същата започва от оградата на този имот и частично отделя улицата тупик от имота с идентификатор, собственост на ответницата Н. Г.. Дължината на оградата е 6 м., а височината ѝ е 1,25 м. Широчината на улицата тупик е 4,20 м., с което се обхващат изцяло входните врати на оградата на ищеца С. С., предназначена за влизане в имота с автомобил и пеш. Разположението на прозирната ограда не променя тази широчина по цялата си дължина. От заключението се установява, че прозирната ограда, изградена по протежение на улицата и отделяща улицата от имот с идентификатор, не нарушава нормите за пожарна безопасност. На първо място, начина, по който прозирната ограда е позиционирана, не възпрепятства достъпа на пожарен автомобил до имот с идентификатор и до имот с идентификатор, с което е изпълнено изискването на чл. 17, ал. 1 от Наредба № ...-647 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, съгласно която пътищата за противопожарни цели се поддържат така, че да бъде осигурен безпрепятствен достъп до обектите и водоизточниците. Второ, с начина, по който прозирната ограда е позиционирана спрямо оградата на съседен имот4094.1190, е осигурен път за противопожарни цели до имота с идентификатор с широчина 4,20 м., който следва да бъде с широчина най-малко 3,5 м., съгласно чл. 27, ал. 4 от Наредба № Из-1971 за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар (л. 246 – 249 от делото). При изслушването му в съдебно заседание, проведено на 11.10.2022 г., вещо

лице Р. Г. е посочил, че предварително се запознал с материалите по делото, в т.ч. с приложените снимки, които не отразявали това, което е установил при огледа на 02.10.2022 г. Посочил е, че при огледа е установил, че процесната прозирна ограда не е била премествана, а била преместена оградата на съседН. имот, който граничел с пътя, в резултат на което бил осигурен достъп до имота на ищеца С. С. и този път отговарял на изискваН.та за пожарна безопасност. Уточнил е, че ако се запази старото положение, така както са отразени в снимките по делото, не би отговаряло на изискваН.та за пожарна безопасност (л. 268 от делото).

По делото е прието заключение по съдебно-техническа експертиза, изготвено от в. л. инж. Д. А.. Съгласно заключението, действащ е регулационен план в.з. „М-І част”, кв. 6, гр. С, общ. Столична, обл. С, м. „А“, одобрен със Заповед № ... от 12.08.1958 г., с последващи частични изменеН., както следва: изменение на регулация за парцели ... и XII-... по гр.д. № 3588/1958 г.; ЗИРП за разделяне на парцел ... на парцели ... и ..., одобрено със Заповед № .../14.10.1966 г.; ЧИРП за създаване на улица тупик с о.к. 86-86б и изменение на дворищната регулация между парцели ... и XII-..., и образуване на два нови парцела XII-... и XIIа-... от бивш XII-..., одобрено със Заповед № .../16.12.1971г. Вещото лице сочи, че имотът, описан в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ..., собственост на Н. И. Г., по регулация – УПИ ... във в.з. „М-І част”, кв. 6, с идентификатор по кадастрална карта с площ 780 кв.м. по скица АГ-10-273/19.06.2003 г., е обособен след ЧИРП за разделяне на парцел УПИ ... на парцели ... и ..., одобрено със Заповед № .../14.10.1966г. С частично изменение на регулация за създаване на улица тупик с о. к. 86-86-б и изменение на дворищна регулация между парцели ... и XII-..., и образуване на два нови парцела XII-... и XIIа-... от бивш XII-..., одобрено със Заповед № .../16.12.1971 г., са създадени УПИ XIIа-... и улица тупик с о. к. 86-86-б. Съдът кредитира заключението в посочената част като обективно и компетентно дадено. По отношение на отговора на поставеН. трети въпрос съдът не кредитира заключението на вещото лице, доколкото същият е изследвал масивна ограда, изградена в западната граница на УПИ ..., а не прозирната ограда, каквато е била поставената задача (л. 250 – л. 258 от делото). При изслушването му в съдебно заседание, проведено на 12.10.2022 г., вещо лице Д. А. е уточнил, че с частичното изменение от 1966 г. парцел ... е бил разделен на парцели ... и ... (западната част на разделеН. парцел). В частичното изменение от 1971 г. участвали парцел ... и парцел XII-..., като с това изменение парцел XII-... бил разделен на два нови парцела XII-... и XIIа-... и се обособила улица тупик, която била част от Имотът на ответницата Н. Г. парцел ... не е участвал в това изменение. След частичното изменение от 1966 г. парцел ... не участвал в следващото частично изменение. Соочи, че в плана от 1973 г. регулационната лиН. върви по оградата, която е била направена тогава (л. 269 – л. 272 от делото).

По делото е прието заключение по повторна съдебно-техническа експертиза, изготвено от в. л. инж. Ж. В.. Съгласно заключението, имотът описан в Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ..., собственост на Н. Г., е образуван след ЧИПР за разделяне на УПИ ... от кв. 6 на УПИ ... и УПИ ..., одобрено със Заповед № .../14.10.1966 г., като имотът

е нанесен в кадастралН. план, изработен през 1973 г. под номер 747. Съгласно заключението, действащият регулационен план за м. „В.з. А – I част“ е одобрен със Заповед № .../28.08.1958 г. на Министъра на комуналното стопанство, благоустройството и пътищата, изменен с Решение от 17.04.1959 г. по гр. д. № 3588/1959 г. за промяна на дворищно-регулационна граница между парцел XII-... и парцел ... от кв. 6; ЧИРП за разделяне на парцел ... от кв. 6 на два парцела: парцел ... и парцел ..., одобрено със Заповед № .../14.10.1966 г.; ЧИРП за създаване на улица тупик с о. к. 86-86-б и изменение на дворищната регулация между парцел ... и парцел XII-... и образуване на два нови парцела XIIа-... и XII-... от бивш парцел XII-... от кв. 6, одобрено със Заповед № ... г. на гл. архитект на С. Вещото лице е посочило, че УПИ XIIа-... и улица тупик с о. к. 86-86-б са създадени въз основа на частично изменение на регулационН. план за създаване на улица тупик с о. к. 86-86-б и изменение на дворищната регулация между парцел ... и парцел XII-... и образуване на два нови парцела XIIа-... и XII-... от бивш парцел XII-... от кв. 6, одобрено със Заповед № ... г. на гл. архитект на С. Вещото лице е установило, че прозирната ограда, която е изградена по западната граница на УПИ ..., според регулационН. план, одобрен със Заповед № .../16.12.1971 г. по плана на м. „В.з. А – I част“, кв. 6, отговаря на техническите изискваН., посочени в чл. 151, ал. 1, т. 11 ЗУТ, като евентуалните отклонеН. са в границите на допустимата точност (л. 407 – л. 410 от делото)

В дадените пред съда обяснеН. по реда на чл. 176 ГПК ответницата Д. А. е заявила, че с доставчиците на газ са имали уговорка да спират пред гаража им, където имали пълначка за газ, за да не възпрепятстват движението по пътя. На въпроси, поставени от съда, ответницата е отговорила, че идеята е била да се предостави достъп пред гаража, за да не се запушва улицата, тъй като зареждането продължавало около 15-20 минути. Заявила е, че те са с бутилки, като зареждането с газ се извършвало с маркуч от автомобила доставчика, който бил с размерите на маршрутката, в пълначката пред гаража им (л. 398 от делото).

По делото са приети и следните експертизи: комплексна съдебно-техническа експертиза, изготвена от две вещи лица – електроинженер и ВиК инженер, а именно в.л. А. Й. (л. 345 – л. 354 от делото) и в.л. Й. В. (л. 539 – л. 560 от делото) и съдебно-техническа озеленителна експертиза, изготвена от в.л. Г. Л. (л. 461 – л. 466 от делото), по въпроси, поставени в насрещната искова молба на Н. И. Г. и отговора на насрещната искова молба на С. Р. С., но доколкото заключениета по тях са във връзка с въпроси, които имат отношение по предявеН. насрещен иск с правно основание чл. 109 ЗС за осъждане на С. Р. С. да премахне със свои сили и средства изградените в собствеН. на ищцата недвижим имот с идентификатор инженерни мрежи за снабдяване с електричество, вода и отвеждане на отпадни води от имота му, представляващ поземлен имот с идентификатор, с които съоръжеН. се пречи на ищцата да упражнява правото на собственост върху собствеН.т й недвижим имот, който иск с протоколно определение от 18.09.2023 г. е отделен за разглеждане в отделно производство, съдът намира, че не следва да обсъжда в настоящото производство заключениета по посочените експертизи.

При горните фактически констатации съдът прави следните правни изводи :

С протоколно определение, постановено в открито съдебно заседание, проведено на 18.09.2023 г., съдът е отделил за разглеждане в отделно производство един от насрещните кумулативно обективно съединени искове, предявени от Н. И. Г. срещу С. Р. С., приети за съвместно разглеждане в настоящото производство с определението по чл. 140 ГПК, а именно: иска с правно основание чл. 109 ЗС за осъждане на С. Р. С. да премахне със свои сили и средства изградените в собствения на ищцата недвижим имот с идентификатор инженерни мрежи за снабдяване с електричество, вода и отвеждане на отпадни води от имота му, представляващ поземлен имот с идентификатор, с които съоръжения се пречи на ищцата да упражнява правото на собственост върху собствения ѝ недвижим имот.

При това положение предмет на делото са кумулативно обективно и субективно съединени искове с правно основание чл. 109 от ЗС, предявени от С. Р. С. срещу Н. И. Г., Д. Л. А. и А. Ч. П., както и кумулативно обективно съединени насрещни искове с правно основание чл. 109 от ЗС и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, предявени Н. И. Г. срещу С. Р. С..

Правото на собственост е абсолютно вещно право което гарантира на титуляра на правото възможността да се изисква от всеки правен субект поведение, с което да не се препятства или затруднява упражняването на правото на собственост от гледна точка на правомощията на собственика да владее, ползва и да се разпорежда с обекта на собствеността, както и да изисква поведение, с което да не се нарушава, уврежда или унищожава обекта на собствеността.

Според трайно установената практика на ВКС пасивно легитимиран по иска по чл. 109 от ЗС е този, който извършва или поддържа неоснователно действие, с което създава пречки за упражняване на правото на собственост. Това лице не е само собственикът на съседен имот, който не изпълнява задължението си по чл. 50 от ЗС или съсобственикът, но и всяко трето лице, което извършва смущаващите правото на собственост действия. Приема се, че в исковото производство по чл. 109 от ЗС собственикът на недвижим имот търси защита срещу всяко трето лице, което макар и да не оспорва правото му на собственик на имота, чрез конкретни действия или бездействия създава пречки за упражняване на правомощията на собственика, т.е. препятства или ограничава възможността на собственика да се упражнява правото на собственост в определена степен.

За успешното провеждане на иска по чл. 109 от ЗС не е необходимо да е нарушена конкретна норма на закона, достатъчно е наличие на неоснователни действия, които да пречат на собственика да упражнява правото си на собственост. Ако въпреки извършването на определени действия (бездействия), правомощията на собственика не се ограничават респ. засягат по начин да препятстват възможността да се упражнява правото на собственост, то може да се направи извод, че не винаги всяко „негативно“ от гледна точка на ищеца-собственик действие на ответника препятства упражняването на правото му на собственост.

Съгласно дадените в Тълкувателно решение № 31 от 06.02.1985 г. по гр.д. № 10/1984 г. на ВС, ОСГК разяснения, собственикът може да иска признаването и зачитането на правото му на собственост от всички правни субекти, както и да се въздържа от действия и

посегателства. На тези цели е предназначен да служи специфичН.т, уреден от чл. 109, ал. 1 от ЗС т. нар. негаторен иск. Защитата на собственика е предоставена чрез този иск. При упражняването му ищецът трябва да докаже правото си на собственост и редом с него обстоятелствата (основаН.та), които са предизвикали потърсената съдебна защита и намеса. Искът, основан на чл. 109, ал. 1 от ЗС, предоставя правна защита на правото на собственост срещу всяко пряко и/или косвено неоснователно въздействие, посегателство или вредно отражение над обекта на правото на собственост, което може и да не накърнява владението, но ограничава, смуцава и пречи на допустимото пълноценно ползване на вещта (имота) според нейното предназначение, отдадено от собственика й. Основание за защита чрез иска се поражда само при състояН., от които възникват заплашване и опасност от вредно и смуцаващо въздействие, което произтича от упражняване на правомощия, но които субективно пречат и/или ограничават тези на потърсилия правната защита. Функцията на иска е да отрече във всичките тези и други аналогични случаи правомерността и да предотврати неоснователните действия, поведение и състояН., както и премахване на последиците от тях. Искът може да се упражни срещу всяко лице, което проявява неоснователните ограничаващи правото на собственост въздействия. Това лице може да е странично, например собственик на съседен имот, но може да е и съсобственик, ако при упражняването на своите права създава ограничеН., смуцеН. или заплашване на правото на съсобственика си.

В т. 3 от Тълкувателно решение № 4 от 06.11.2017 г. по тълк. дело № 4/2015 г. на ВКС, ОСГК се приема, че съгласно чл. 109 от ЗС двете задължителни условия за уважаването на иска са: неоснователността на действията на ответника по негаторН. иск и създаването на пречки за собственика да упражнява правото си на собственост в неговия пълен обем. Ако действията на ответника са основателни, няма да е налице хипотезата на чл.109 от ЗС. Същото ще бъде, ако действията са неоснователни, но не създават пречки на собственика. Следователно, за уважаването на този иск във всички случаи е необходимо ищецът да докаже не само, че е собственик на имота и че върху този имот ответникът е осъществил неоснователно въздействие (действие или бездействие), но и че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствеН. му имот по-големи от обикновените (чл.50 от ЗС). Преценката за това кои въздействия са по-големи от обикновените и поради това са недопустими, е конкретна по всяко дело.

Понякога естеството на извършеното от ответника нарушение е такова, че е ясно, че с него се пречи на собственика да упражнява правото си в пълен обем. Например, такива са случаите, в които в исковата молба се твърди и по делото е доказано, че ответникът осъществява действия в собствеН. на ищеца имот или поддържа създадени в резултат на такива действия състояН. в имота, без да има облигационно, пълно или ограничено вещно право или сервитут върху този имот. Тъй като правото на собственост е абсолютно и неограничено право, което задължава всички трети лица да се въздържат от каквито и да било въздействия върху собствеН. на ищеца имот, а собственикът не е длъжен да търпи в имота си каквото и да било действие, което се извършва без негово съгласие, самото пряко

въздействие върху имота на собственика, без негово съгласие и от лице, което няма право да осъществява такова въздействие, представлява пречка за собственика да упражнява правото си. Други такива случаи са например, когато действията на ответника са в нарушение на строителни или санитарно-хигиенни правила и норми, които са установени в закона единствено с оглед осигуряване на възможност за пълноценно ползване на съседните имоти по предназначение или за запазване на живота и здравето на живеещите в определено населено място или част от него. Това се приема и в практиката на ЕСПЧ-например в мотивите на решение от 25.11.2010 г. на ЕСПЧ по делото на Милева и др. срещу България, относно действията на трети лица, изразяващи се в превишаване на определените в националното законодателство или нормалните за живота в модерен град нива на шум и произтичащите от тези действия пречки за нормалното ползване на собственото на ищеца жилище.

По първоначалните иски с правно основание чл. 109 от ЗС:

За да бъдат уважени исковите с правно основание чл. 109 от ЗС в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване: 1) че е собственик на процесен недвижим имот на соченото от него придобивно основание; 2) действието, с което всеки един от ответниците препятства достъпа до собствен му недвижим имот и по този начин му пречи да упражнява правото си на собственост в пълен обем; 3) в какво се състои нарушението.

Не се спори между страните, а и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че ищецът С. С. е собственик на поземлен имот с идентификатор, заедно с еднофамилна двуетажна жилищна сграда с идентификатор1, находяща се в гр. С, район „М“, ул. ... (в.з. А) и заедно с едноетажна постройка на допълващо застрояване с гараж с идентификатор2, а ответницата Н. Г. е собственик на поземлен имот с идентификатор, с адрес на поземлен имот: гр. С, район „М“, ул. ..., заедно с еднофамилна жилищна сграда на две нива.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства (св. Й. С, св. Г. Г, св. Д. Д.) се установява, че достъпът към имота на ищеца С. и към имота на ответницата Г. се осъществява през улица тупик, представляващ поземлен имот с идентификатор ..., публична общинска собственост. Улицата тупик на север граничи с имота на ищеца С., а на изток – с имота на ответницата Г..

Установява се, че в поземлен имот с идентификатор, собственост на ответницата Г., има изградена масивна ограда по южната граница с ул. ..., както и частично по западната граница с улица тупик, която стига до вратата, от която се влиза в имота (св. С.) През пролетта на 2021 г. ответниците Д. А. и А. П. са изградили по протежение на улицата тупик прозирна ограда, която съгласно заключението на в.л. доц. д-р Р. Г. е с дължина 6 м. и височина 1,25 м., която започва от оградата на поземлен имот с идентификатор, собственост на ищеца С., и частично отделя улицата тупик от имота с идентификатор, собственост на ответницата Г.

Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗУТ предвижда, че урегулираните поземлени имоти могат да се оградят към улицата и към съседните урегулирани поземлени имоти. А съгласно чл. 151, ал. 1, т. 11, предл. 1 от ЗУТ не се изисква разрешение за строеж за поставянето на леки прозирни огради и плътни огради с височина на плътната част до 0,6 м в рамките на поземлен. имот.

В случая според заключен.та и на двете вещи лица - инж. Д. А. (по първоначалната СТЕ) и инж. Ж. В. (по повторната СТЕ) и двата съседни имота са урегулирани. Съгласно заключен.та и на двете вещи лица действащият регулационен план за м. „В.з. А – I част“ е одобрен със Заповед № .../28.08.1958 г. на Министъра на комуналното стопанство, благоустройството и пътищата, изменен с Решение от 17.04.1959 г. по гр. д. № 3588/1959 г. за промяна на дворищно-регулационна граница между парцел XII-... и парцел ... от кв. 6; ЧИРП за разделяне на парцел ... от кв. 6 на два парцела: парцел ... и парцел ..., одобрено със Заповед № .../14.10.1966 г.; ЧИРП за създаване на улица тупик с о. к. 86-86-б и изменение на дворищната регулация между парцел ... и парцел XII-... и образуване на два нови парцела XIIа-... и XIIб-... от бивш парцел XII-... от кв. 6, одобрено със Заповед № ... г. на гл. архитект на С. Описан.т имот в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ..., собственост на ответницата Г., е образуван след ЧИРП за разделяне на УПИ ... от кв. 6 на УПИ ... и УПИ ..., одобрено със Заповед № .../14.10.1966 г., като имотът е нанесен в кадастралн. план, изработен през 1973 г. под номер 747.

Според заключението на в. л. инж. Ж. В. прозираната ограда е изградена по западната граница на УПИ ..., според регулационн. план, одобрен със Заповед № .../16.12.1971 г. по плана на м. „В.з. А – I част“, кв. 6, следователно според съдебн. състав спорната реална част (пространството пред гаража на ответницата Г., заградена с прозирана ограда от ответниците А. и П.) попада в границите на УПИ ... по действащия регулационен план от 1958 г., одобрен със заповед № .../28.08.1958 г., № .../14.10.1966 г., № .../16.12.1971 г. Предвид изложеното и на основание чл. 48, ал. 1 от ЗУТ ответницата Г. има право да поставя ограда към улицата тупик и към съседн. урегулиран поземлен имот, собственост на ищеца. Отделно от това, доколкото поставената такава съгласно заключението на в. л. инж. Ж. В. отговаря на техническите изискваН. на чл. 151, ал. 1, т. 11 от ЗУТ не се изисква издаването на разрешение за строеж.

Включването на спорната част (пространството пред гаража на ответницата Г., заградена с прозирана ограда от ответниците А. и П.) в границите на ПИ с идентификатор ... по кадастралната карта, одобрена със заповед РД-... на изпълнителн. директор на АГКК, не променя този извод, тъй като одобряването на кадастралната карта няма за последица промяна в пространствените предели на правото на собственост когато реална част от УПИ погрешно е включена в съседен поземлен имот. Както е посочено в мотивите към т. 4 на [Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016 г.](#) по тълк. д. № 8/2014 г. на ВКС, ОСГК, одобрените по реда на [ЗКИР](#) кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправн. статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в [чл. 2, ал. 5 ЗКИР](#) оборима

презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждање, изменение или погасяване на правото.

Поставянето от ответниците А. и П. на прозирна ограда по протежение на западната граница на поземлен. имот, собственост на ответницата Г., в съответствие с имотната граница по действащия регулационен план само по себе си не представлява неправомерно действие, срещу което да може да се търси защита с иск по чл. 109 от ЗС. Но това обстоятелство не следва да бъде разглеждано изолирано, а във връзка с твърдеН.та на ищеца, че с това се нарушават правилата за пожарна безопасност. От показан.та на разпитаните по делото свидетели се установява, че посочената прозирна ограда е закривала половината от входната вратата, разположена на южната граница на поземлен. имот, собственост на ищеца, като по този начин бил ограничен достъпът с автомобил от улицата тупик до имота (св. Г. Г, св. Д. Д.). Посочените обстоятелства се установяват и от приложените по делото снимков и видеоматериал, като съгласно становището на в.л. Р. Г. ако се запази това фактическо положение, прозирната ограда, изградена по протежение на улицата и отделяща улицата от имот с идентификатор, би нарушила нормите за пожарна безопасност, а именно разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от Наредба № ...-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, която предвижда, че пътищата за противопожарни цели се поддържат така, че да бъде осигурен безпрепятствен достъп до обектите и водоизточниците и разпоредбата на чл. 27, ал. 4, вр. ал. 3 от Наредба № ІЗ-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, съгласно която пожарните пътища, включително задънени (тупикови), се проектират с широчина най-малко 3,5 м.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че след образуване на настоящото производство ищецът С. е инициирал административна процедура по изменение на кадастралната карта и кадастралН. регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор, и по-конкретно за коригиране на източната, западната и северната граница на поземлен имот с идентификатор в съответствие с границите на УПИ ХІІа-... от кв. 6 по действащия регулационен план на м. „В.з. А- І част“, одобрен със Заповед № .../28.08.1958 г., Решение от 17.04.1959 г., Заповед № .../16.12.1971 г. от главН. архитект на гр. С. Посочените обстоятелства се потвърждават и от показан.та на св. Г. Г. От показан.та на св. Й. С и св. Г. Г се установява, че през м.декември 2021 г. общината е започнала да разширява улицата тупик, за да бъде осигурен автомобилен достъп до имота на ищеца, след което западната граница на имота на ищеца е била изместена към имот с идентификатор4094.743, вследствие на което бил осигурен достъп до имота на ищеца. Посочените обстоятелства се потвърждават и от заключението на в.л. доц. д-р Р. Г.. От заключението на вещото лице се установява, че прозирната ограда, изградена по протежение на улицата и отделяща улицата от имот с идентификатор, не нарушава нормите за пожарна безопасност. На първо място, начина, по който прозирната ограда е позиционирана, не възпрепятства достъпа на пожарен автомобил до имот с идентификатор и до имот с идентификатор, с което е изпълнено изискването на чл. 17, ал. 1 от Наредба № ...-647 за

правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, съгласно която пътищата за противопожарни цели се поддържат така, че да бъде осигурен безпрепятствен достъп до обектите и водоизточниците. Второ, с начина, по който прозирната ограда е позиционирана спрямо оградата на съседН. имот4094.1190, е осигурен път за противопожарни цели до имота с идентификатор с ширина 4,20 м., който следва да бъде с ширина най-малко 3,5 м., съгласно чл. 27, ал. 4 от Наредба № Из-1971 за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Затова към датата на огледа, извършен от в. л. доц. д-р Р. Г., а именно 02.10.2022 г., достъпът на ищеца до имота му не е ограничен.

Посочените обстоятелства, взети предвид от съда на основание чл. 235 ГПК, обосновават извод, че към момента на приключване на съдебното дирене не са налице обстоятелства, пречателни за достъпа на ищеца до собств. му имот. Дървените пана и бариера, поставени от ответниците за седмица – две впоследствие били премахнати (св. Й. С).

Искът може да се уважи само ако действието, съставляващо нарушението е неоснователно и създаденото в резултат на това състояние съществува към момента на приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция.

Предвид всичко изложено съдът счита, че не е налице фактическият състав на чл. 109 от ЗС.

По насрещН. иск с правно основание чл. 109 от ЗС:

За да бъде уважен насрещН.т иск с правно основание чл. 109 от ЗС в тежест на ищцата е да докаже при условията на пълно и главно доказване: 1) че е собственик на процесН. недвижим имот на соченото от нея придобивно основание; 2) че ответникът паркира автомобили по улицата тупик с о.к. 86-86-б по плана на в.з. „М- I част“, кв. 6, гр. С, с което пречи на ищцата да упражнява правото си на собственост върху собств. ѝ недвижим имот в пълен обем; 3) в какво се състои нарушението.

В тежест на ответника е да докаже, че има правно основание да извършва посочените в насрещната искова молба действия.

Както бе посочено по-горе, между страните не се спори, а и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че С. С. е собственик на поземлен имот с идентификатор, Н. Г. – на поземлен имот с идентификатор

Във връзка с твърдените от ищцата по насрещН. иск неоснователни действия на ответника по насрещН. иск, с които последН.т ѝ пречи да упражнява правото си на собственост върху собств. ѝ недвижим имот в пълен обем, по делото са събрани множество доказателства. От показН.та на разпитаните по делото свидетели (Й. С, Г. Г, Д. Д.) се установява по безспорен начин, че ответникът С. е паркирал личН. си автомобил на улицата тупик в частта ѝ пред гаража, собственост на ищцата Г. и по начин, с който се възпрепятства ищцата да ползва по предназначение собств. ѝ гараж. Посочените обстоятелства се потвърждават и от видеоматериалите, представени от ищцата по насрещН. иск, чиято автентичност не се оспорва от ответника.

От показаната на разпитаните по делото свидетели се установява, че трети лица също са спирали на улицата тупик в частта ѝ пред гаража на ищцата Г., в това число майстори, ангажирани с ремонта на имота, собственост на ответника С., синът на последен., техни приятели и различни доставчици, извършващи доставки в имота на ответника. Доколкото, обаче, се касае за действия на трети лица, а не лични неправомерни действия на ответника, възпрепятстващи ищцата да ползва по предназначение собствен ѝ гараж, настоящият съдебен състав намира, че в хипотезата на чл. 109 от ЗС не може да бъде ангажирана отговорност на ответника за действия на негови роднини, приятели, контрагенти, респ. това да служи като основание за уважаване на иска по чл. от 109 ЗС.

Съдът като взе предвид изложеното и съобрази изявената на страните счита, че предявеният насрещен иск по чл. 109 от ЗС е частично основателен и следва ответникът С. С. да бъде осъден да не паркира личен си автомобил на улица тупик в частта ѝ пред гаража, собственост на ищцата по насрещен иск Н. Г. по начин, по който да възпрепятства последната да ползва гаража си по предназначение.

По насрещен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД:

По насрещен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД в тежест на ищцата е да докаже при условията на пълно и главно доказване елементите от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД: 1) поведение (деяние) на ответника, изразяващо се в това, че ответникът е паркирал автомобили на места, с което е попречил на редовните доставки на газ за отоплителната инсталация в имота на ищцата; 2) противоправност на поведението на ответника; 3) претърпени вреди, изразяващи се в извършени от ищцата разходи за климатична инсталация в имота на ищцата, както и техен размер; 4) причинна връзка между противоправните действия на ответника и претърпените от ищцата вреди; 5) вина. Съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното. За това обстоятелство ответникът може да проведе обратно доказване.

От събраните по делото доказателства се установи, че ответникът по насрещен иск е паркирал автомобила си пред гаража на ищцата по насрещен иск, но не се установи по безспорен начин, че с това поведение е попречил на редовните доставки на газ за отоплителната инсталация в имота на ищцата. Съдът достигна до този извод като взе предвид, че съгласно свидетелските показания става дума за два-три случая, в които доставчиците на газ изобщо не са влезли в улицата тупик, където се намирал гаража на ищцата, поради паркирани автомобили пред него, т.е. не се установява да са били правени опити за достигане до гаража и същите да са били неуспешни. Отделно от това, не се установи по безспорен начин, че във всеки един от случаите, когато доставчиците на газ са пропускали да заредят с газ имота на ищцата Г., това е било поради паркиран автомобил именно на ответника С..

На следващо място, съдът намира за недоказана необходимостта от спиране на автомобила на доставчика на газ в непосредствена близост до гаража на ищцата Г..

С оглед изложеното съдът намира, че по делото не бяха доказани по безспорен начин

наличието на всички кумулативно изискуеми елементи от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, поради което предявеният иск е неоснователен и следва да се отхвърли.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК право на разноски по първоначалния иск по чл. 109 от ЗС имат ответниците. Във връзка със защитата по предявените срещу тях искове по чл. 109 от ЗС ответниците са сторили разноски в общ размер на 605 лв., от които 300 лв. – депозит за СТЕ; 300 лв. – депозит за повторна СТЕ и 5,00 лв. – държавна такса за издаване на съдебно удостоверение. Съдът счита, че платеното адвокатско възнаграждение в размер на 5 000 лв. не следва да бъде възлагано в тежест на ищеца, доколкото от представените по делото писмени доказателства не се установява по безспорен начин, че същото е заплатено като възнаграждение именно по настоящото дело, доколкото в платежното нареждане като основание за плащане е посочено „възнаграждение по договор/22.12.2021г.“, но самият договор за правна защита и съдействие не е приложен по делото. Затова, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищецът С. С. следва да бъде осъден да заплати на ответниците Н. Г., Д. А. и А. П. разноски в настоящото дело в размер на 605 лв.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК право на разноски по насрещния иск по чл. 109 от ЗС (който е предмет на настоящото дело) има ищцата Н. Г.. Във връзка с насрещния иск по чл. 109 от ЗС ищцата Н. Г. е сторила разноски в общ размер на 100 лв., от които 50 лв. – държавна такса; 10 лв. – държавна такса за издаване на 2 бр. съдебни удостоверения; 40 лв. – депозит за призоваване на свидетел. Съдът счита, че в тежест на ответника по насрещния иск не следва да бъдат възлагани сторените от ищцата разноски за адвокатско възнаграждение по изложените по-горе съображения. Затова, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът по насрещния иск по чл. 109 от ЗС С. С. следва да бъде осъден да заплати на ищцата Н. Г. сторените от нея разноски във връзка с този иск в общ размер на 100 лв.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК право на разноски по насрещния иск по чл. 45 от ЗЗД има ответникът С. С., но по делото липсват доказателства същият да е сторил разноски за защита по този иск. От ангажираните по делото доказателства се установява, че същият е заплатил адвокатско възнаграждение в общ размер на 7 000 лв., но от начина по който страните са уговорили възнаграждението в протокол по договор за правна защита и съдействие от 03.06.2021 г., се достига до извода, че същото се дължи по предявените от С. С. искове по чл. 109 от ЗС, поради което заплатеното от последния адвокатско възнаграждение не следва да бъде възлагано в тежест на ищцата по насрещния иск по чл. 45 от ЗЗД - Н. Г..

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. Р. С., с ЕГН *****, адрес: гр. С, в.з. „А“, ул. ..., чрез адв. Ц. Т. – САК срещу Н. И. Г., с ЕГН *****, Д. Л. А., с ЕГН ***** и А. Ч. П., с ЕГН *****, тримата с адрес: гр. С, р-н „М“, кв. „М“, ул. ..., искове с правно основание

чл. 109 от ЗС за осъждане на всеки един от ответниците да преустанови нарушението, като не възпрепятства достъпа на ищеца до неговия собствен недвижим имот, представляващ урегулиран поземлен имот с идентификатор, заедно с находящите се в него сгради с идентификатори1 и2, посредством следните действия: да преустанови всякакви действия по изграждане на ограда и/или други прегради. или препятствия, дървени, метални или друг вид пана и бариери, включително с паркиране на автомобили или поставяне на други движими вещи, както и за осъждане на ответниците да възстановят предишното фактическо положение отпреди нарушението като включително премахнат съществуващите огради. и монтираната бариера и не увреждат по никакъв начин инфраструктурата (отклоне. от мрежата на техническата инфраструктура и асфалт), като неоснователни и недоказани.

ОТХВЪРЛЯ предяв. от Н. И. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр. С, р-н „М“, кв. „М“, ул. ..., срещу С. Р. С., с ЕГН *****, адрес: гр. С, в.з. „А“, ул. ..., насрещен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, за осъждане на С. Р. С. да заплати на Н. И. Г. сумата в размер на 2 000 лева, като частичен иск от 10 725,58 лева, представляващи претърпени имуществени вреди, причинени ѝ от ответника от това, че попречил на редовните доставки на газ за отоплителната инсталация на сградата ѝ, чрез паркиране на негови и/или такива, посещаващи имота му във връзка с търговската му дейност автомобили, които са поставяли в невъзможност автомобилът, доставящ газ, да достигне до имота на ищцата и това е принудило ищцата да смени отоплителната инсталация от газово котле в климатична инсталация, за което направила разходи в размер на 10 725,58 лева, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на предявяване на насрещ. иск до окончателното заплащане на сумата, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА С. Р. С., с ЕГН *****, адрес: гр. С, в.з. „А“, ул. ..., на основание чл. 109 ЗС да преустанови паркирането на автомобили по улицата тупик с о.к. 86-86-б по плана на в.з. „М- I част“, кв. 6, гр. С, представляваща поземлен имот с идентификатор ..., по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-... на Изпълнител. директор на АГКК, с адрес гр. С, ул. ..., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за второстепенна улица, като **ОТХВЪРЛЯ** иска в частта, с която се иска осъждането на С. Р. С. за това негови роднини, близки, приятели, служители, които посещават собств. му имот с идентификатор, и построените в него сгради с идентификатори1 и2, находящи се в гр. С, район „М“, ул. ... (кв. М), да не паркират автомобили по улицата тупик, като неоснователен.

ОСЪЖДА С. Р. С., с ЕГН *****, адрес: гр. С, в.з. „А“, ул. ..., да заплати на Н. И. Г., с ЕГН *****, Д. Л. А., с ЕГН ***** и А. Ч. П., с ЕГН *****, тримата с адрес: гр. С, р-н „М“, кв. „М“, ул. ..., **разделно – по 1/3 от сумата в размер на 605 лв.**, представляваща разноски за защита по предявените срещу тях искове по чл. 109 от ЗС в настоящото производство.

ОСЪЖДА С. Р. С., с ЕГН *****, адрес: гр. С, в.з. „А“, ул. ..., да заплати на Н. И. Г., с ЕГН *****, с адрес: гр. С, р-н „М“, кв. „М“, ул. ..., **сумата в размер на 100 лв.**,

представляваща сторени от Н. И. Г. разноси по предявеН. от нея насрещен иск по чл. 109 от ЗС.

Решението е постановено при участието на С. като трето лице помагач на страната на ищеца С. Р. С. по предявените от него срещу ответниците Н. И. Г., Д. Л. А. и А. Ч. П. искове.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____